

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (desiata komora)

z 29. júna 2022*

„Nástroj predvstupovej pomoci – Vyšetrovanie OLAF-om – Rozhodnutie Komisie o uložení správnej sankcie – Vylúčenie z postupov verejného obstarávania a udeľovania grantov financovaných zo všeobecného rozpočtu Únie na obdobie štyroch rokov – Zápis do databázy systému včasného odhaľovania rizika a vylúčenia – Rozpočtové pravidlá – Neobmedzená právomoc – Primeranosť sankcie“

Vo veci T-609/20,

LA International Cooperation Srl, so sídlom v Miláne (Taliansko), v zastúpení: B. O'Connor a M. Hommé, advokáti,

žalobkyňa,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: R. Pethke, splnomocnený zástupca,

žalovanej,

VŠEOBECNÝ SÚD (desiata komora),

v zložení: predseda komory A. Kornezov, sudcovia E. Buttigieg a G. Hesse (spravodajca),

tajomník: E. Coulon,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na to, že hlavní účastníci konania nepredložili návrh na nariadenie pojednávania v lehote troch týždňov od doručenia oznámenia o skončení písomnej časti konania, a vzhľadom na rozhodnutie podľa článku 106 ods. 3 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu o prejednaní žaloby bez ústnej časti konania,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: angličtina.

Rozsudok¹

[omissis]

Právny stav

[omissis]

O primeranosti sankcie

- 151 Žalobkyňa tvrdí, že jej dobrá spolupráca počas vyšetrovania OLAF-u mala byť zohľadnená orgánom na účely stanovenia primeranej sankcie, ktorá sa mala v prejednávanej veci uplatniť. Dodáva, že v súlade s talianskym právom prijala v apríli 2016 model organizácie, riadenia a kontroly spolu s etickým kódexom a s tým súvisiacim disciplinárnym systémom. V roku 2019 tiež odvolala A a B zo svojich funkcií.
- 152 Komisia tvrdí, že podľa jej zmluvných povinností a článku 5 nariadenia Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 z 11. novembra 1996 o kontrolách a inšpekciách na mieste, vykonávaných Komisiou s cieľom ochrany finančných záujmov Európskych spoločenstiev pred spreneverou a inými podvodmi (Ú. v. ES L 292, 1996, s. 2; Mim. vyd. 01/001, s. 292) bola žalobkyňa povinná spolupracovať a umožniť vstup do svojich priestorov s cieľom uľahčiť OLAF-u kontroly a inšpekcie v jej mene. Tvrdenie žalobkyne, že jej dobrá spolupráca mala mať vplyv na posúdenie primeranosti sankcie, ktoré vykonal orgán, treba podľa nej zamietnuť. Komisia spresňuje, že orgán mal prístup k správam, v ktorých boli zaznamenané kontroly na mieste a v ktorých bolo uvedené, že žalobkyňa a jej zástupcovia spolupracovali s OLAF-om.
- 153 Na úvod treba pripomenúť, že pokiaľ ide o skutočnosti, ku ktorým došlo pred 1. januárom 2016, Komisia v napadnutom rozhodnutí uviedla, že článkom 133a ods. 2 písm. b) jej nariadenia (ES, Euratom) č. 2342/2002 z 23. decembra 2002, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá na vykonávanie nariadenia č. 1605/2002 (Ú. v. ES L 357, 2002, s. 1; Mim. vyd. 01/004, s. 145), v znení zmien, a článkom 145 ods. 1 jej delegovaného nariadenia (EÚ) č. 1268/2012 z 29. októbra 2012 o pravidlách uplatňovania nariadenia č. 966/2012 (Ú. v. EÚ L 362, 2012, s. 1), pred jeho zmenou delegovaným nariadením (EÚ) 2015/2462 z 30. októbra 2015 (Ú. v. EÚ L 342, 2015, s. 7), sa stanovilo maximálne obdobie vylúčenia subjektu na päť rokov.
- 154 Pokiaľ ide o skutky spáchané po 1. januári 2016, Komisia uviedla, že článok 106 ods. 14 písm. c) nariadenia č. 966/2012, zmeneného nariadením 2015/1929, stanovil, že dĺžka trvania vylúčenia nemohla presiahnuť tri roky v prípadoch závažného porušenia odborných povinností uvedených v článku 106 ods. 1 písm. c) uvedeného nariadenia a päť rokov v prípadoch korupcie uvedených v článku 106 ods. 1 písm. d) toho istého nariadenia.
- 155 V tomto kontexte Komisia vylúčila žalobkyňu na základe predbežnej právnej kvalifikácie jej konania vzhľadom na preukázané skutočnosti a zistenia uvedené v odporúčaní vydanom orgánom v súlade s článkom 106 ods. 2 nariadenia č. 966/2012, zmeneného nariadením 2015/1929. Domnievala sa, že závažnosť protiprávneho konania, úmyselný charakter tohto konania, jeho trvanie a vysoké sumy odôvodňujú vylúčenie v trvaní štyroch rokov.

¹ Uvádzajú sa iba tie body rozsudku, ktorých uverejnenie považuje Všeobecný súd za užitočné.

- 156 V tejto súvislosti Všeobecný súd uvádza, že článok 133a ods. 1 nariadenia č. 2342/2002, zmeneného nariadením Komisie (ES, Euratom) č. 478/2007 z 23. apríla 2007 (Ú. v. EÚ L 111, 2007, s. 13), a článok 106 ods. 3 nariadenia č. 966/2012, zmeneného nariadením 2015/1929, vyžadujú od verejného obstarávateľa, ktorý vylučuje hospodársky subjekt, aby dodržiaval zásadu proporcionality. Uvedený článok 106 ods. 3 konkrétne stanovuje, že rozhodnutie verejného obstarávateľa musí zohľadniť najmä závažnosť danej situácie vrátane dosahu na finančné záujmy a dobré meno Únie, čas, ktorý uplynul od daného konania, dĺžku jeho trvania a jeho frekvenciu, úmysel alebo mieru nedbanlivosti, obmedzenú sumu, alebo akékoľvek iné poľahčujúce okolnosti, akými sú napríklad miera spolupráce hospodárskeho subjektu s relevantným príslušným orgánom a jeho príspevok k vyšetrovaniu, ako ho uzná verejný obstarávateľ.
- 157 V súlade s článkom 108 ods. 11 nariadenia č. 966/2012, zmeneného nariadením 2015/1929, Všeobecný súd „má neobmedzenú právomoc preskúmať rozhodnutie, ktorým verejný obstarávateľ vylúčil hospodársky subjekt a/alebo mu uložil peňažnú sankciu, vrátane skrátenia alebo predĺženia trvania vylúčenia a/alebo zrušenia, zníženia alebo zvýšenia uloženej peňažnej sankcie“. Nad rámec jednoduchého preskúmania zákonnosti, ktoré umožňuje iba zamietnuť žalobu o neplatnosť alebo zrušiť napadnutý akt, táto neobmedzená súdna právomoc oprávňuje Všeobecný súd zmeniť napadnutý akt, a to aj bez toho, aby ho zrušil, s prihliadnutím na všetky skutkové okolnosti napríklad s cieľom zmeniť dĺžku trvania vylúčenia. Za týchto podmienok môže Všeobecný súd prípadne vykonať posúdenia odlišné od posúdení, ktoré Komisia uviedla v napadnutom rozhodnutí, pokiaľ ide o dĺžku trvania vylúčenia.
- 158 V prejednávanej veci treba argumentáciu, ktorou žalobkyňa tvrdí, že dobrá spolupráca, ktorú preukázala počas vyšetrovania, a reorganizačné opatrenia, ktoré prijala, mali mať vplyv na posúdenie primeranej sankcie, ktorá jej má byť uložená, vykladať tak, že Všeobecný súd pri výkone svojej neobmedzenej právomoci žiada, aby posúdil dĺžku trvania vylúčenia s prihliadnutím na uvádzané poľahčujúce okolnosti.
- 159 V rámci svojej neobmedzenej právomoci Všeobecný súd konštatuje, že žalobkyňa sa dopustila korupcie a závažného odborného pochybenia uvedeného v bodoch 121 až 123, 126, 127 a 129 až 134 vyššie. Tieto skutočnosti sú už svojou povahou veľmi závažné, keďže cieľom správania žalobkyne bolo podplatiť úradníkov verejnej správy Severomacedónskej republiky s cieľom získať konkurenčnú výhodu voči ostatným uchádzačom. Treba konštatovať, že žalobkyňa sa úmyselne snažila podplatiť úradníkov verejnej správy Severomacedónskej republiky. Toto správanie trvalo o niečo viac ako štyri roky, počas ktorých sa zapojili viaceré interné a externé osoby žalobkyne.
- 160 Treba tiež zohľadniť závažnosť vplyvu týchto skutočností na finančné záujmy Únie v rozsahu, v akom sa týkajú sumy presahujúcej 1,7 milióna eur.
- 161 Ďalej, pokiaľ ide o skutočnosti uvedené žalobkyňou, je pravda, že správy, v ktorých sú zaznamenané kontroly na mieste, uvádzajú jej „veľmi dobrú“ spoluprácu a jej „úplnú“ spoluprácu pri týchto kontrolách. Je však rovnako pravda, ako tvrdí Komisia, že žalobkyňa mala právnu povinnosť spolupracovať s OLAF-om. V každom prípade treba konštatovať, že v tomto prípade správanie žalobkyne v čase vyšetrovania môže mať len slabý vplyv na stupeň prísnosti sankcie vzhľadom na závažnosť predmetných skutkových okolností.
- 162 Pokiaľ ide o organizačný model prijatý žalobkyňou v roku 2016, Všeobecný súd sa stotožňuje s posúdeniami, ktoré Komisia v tejto súvislosti vykonala v napadnutom rozhodnutí. Tento model bol totiž na jednej strane prijatý v apríli 2016, ale nezastavil protiprávne konanie žalobkyne, ktoré

pokračovalo až do januára 2017. Na druhej strane, hoci tento nový model môže mať prípadne vplyv na správanie žalobkyne v budúcnosti, nemalo to počas relevantného obdobia žiadny vplyv. Rovnako vylúčenie A a B v roku 2019 bude môcť mať vplyv len na budúce správanie žalobkyne. Všeobecný súd sa preto domnieva, že to nie je potrebné zohľadniť.

- 163 Napokon možno zdôrazniť, že maximálna doba vylúčenia stanovená normotvorcom bola pred 1. januárom 2016 päť rokov pre závažné odborné pochybenie a po 1. januári 2016 tri roky pre závažné odborné pochybenie a päť rokov pre skutky korupcie. V prejednávanej veci však Všeobecný súd v bodoch 121 až 123, 126, 127 a 129 až 134 vyššie konštatoval, že správanie žalobkyne predstavovalo tak skutky závažného odborného pochybenia, ako aj skutky korupcie.
- 164 Vzhľadom na všetky vyššie uvedené zistenia a okolnosti sa treba domnievať, že vylúčenie v trvaní štyroch rokov je primerané a proporcionálne v prejednávanej veci.

[*omissis*]

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (desiata komora)

rozhodol takto:

1. Žaloba sa zamieta.

2. LA International Cooperation Srl je povinná nahradiť trovy konania.

Kornezov

Buttigieg

Hesse

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 29. júna 2022.

Podpisy